

JINDŘICH KULHAVÝ: JAK TO JE S TOUTO SVOBODOU A PERSPEKTIVOU?

- CZ24 News | 20. listopadu 2020

ČESKO: Máme za sebou oslavy dne, kdy Čechům byla údajně navrácena svoboda. Uplynula tři desetiletí a rok k nim, vnímání demokracie a svobody kolem nás je však tak nějak posunuto jinam, než jsme si tenkrát mysleli. Za tu dobu se svět změnil k nepoznání, a to nejen ten náš, ale i všude kolem.

Postupně opět ztrácíme to, po čem jsme kdysi toužili a v roce 1989 si mysleli, že to konečně budeme mít. Svoboda slova a projevu je momentálně pod palbou a opět se vrací existence jedné jediné pravdy. Vrátila se určitá forma cenzury, která na relativně nově vzniklých sociálních sítích nepřipouští některé názory popírající předurčené správné směřování. Konstruktivní diskuse je víceméně nedostatkovým zbožím. Demokracie projevovaná svobodnými volbami a možností vybrat si své politiky a zástupce dostává na frak falšováním voleb pomocí manipulací s hlasy různými možnostmi. Ať už jde o naprosto pochybné způsoby hlasování či sčítání odevzdaných hlasů. Spektrum podvodů je tak široké, že se do něj vejdou jak Spojené státy, tak i evropské, a například je možné, že i třeba Bělorusko, i když tam je ta možnost reálně menší, než právě v USA. Důkazem toho je snaha Demokratů odstranit Donalda Trumpa z Bílého domu za každou cenu, zatímco Sörösem vybraná

kandidátka na běloruskou prezidentku neuspěla. Pravděpodobně software pro Bělorusko nebyl ještě na takové úrovni, jako ten používaný pro volby v USA a řadě dalších především evropských zemí. Nakonec by možná bez něj bylo AfD v Německu ve vládě, Marina Le Pen v Elysejském paláci. A Conte by v Itálii zlo představované migrací jen těžko mohl prosazovat z postu předsedy vlády.

Demokracií nelze nazývat ani chování Evropské komise. Direktivní příkazy a směřování kontinentu do ekonomické propasti bez možnosti vzepřít se jsou jednoznačně naprostou likvidací ideálů spojovaných kdysi s vymaněním se z područí RVHP. Jedinými buřiči zůstaly Polsko a Maďarsko, Češi a Slováci je v boji proti nadřazenosti Bruselu a Berlína opustili a nechali tak rozložit do té doby relativně silnou Visegrádskou čtyřku. Liberalismus nové slovenské vlády a prezidentky se Slovákům vrátil v době 2.koronavirové vlny jako bumerang a arogance stávající vládní garnitury je ještě zjevnější, než byla té předešlé za Ficovy vlády. Covid je v podstatě nástrojem k prosazování změn ve společnosti, a právě Slováci pocítují, jaké to je, když se vir zneužije v té největší možné míře. Přestože neexistují zákony, které by nynější politické vládcy Slovenska opravňovaly ke stávajícímu chování připomínající praktiky gestapa, jsou naši sousedé nuceni podřídit se diktátu. Jsou porušovány mnohé zákonné normy, lidé se však nebrání a s tou hrstkou, která ano, je zacházeno jako s nepřítelem státu včetně zneužívání policejní síly a dalších represí. Nejde však jen o slovenskou specialitu, podobně by dopadli protestující v Rakousku i Německu, iluze si nedělejme o Francii a zemích Beneluxu.

Ani u nás se při nedávném protestu na Staroměstském náměstí policie nechovala zrovna přívětivě a je smutné, že vše utichnulo, aniž by se tím média či Parlament ČR vůbec zajímaly. 31 let po tzv. Sametové revoluci se do ulic vrátily praktiky z Národní třídy. A nejen ty. Média opět lžou o počtech demonstrantů, což se týká jak těch podporujících Donalda Trumpa v USA, tak i našich jdoucích včera Prahou. A například akce v Polsku či Německu páni novináři a publicisté ignorují úplně. Takže ke ztrátě svobody slova, demokracie se přidává třetí fenomén doby před rokem 1989, kterým je informační embargo. A přidáme-li prosazování rudozelené ideologie představované právě Evropskou komisí a Evropským parlamentem, vracíme se opět do doby totality, tentokrát vyšperkované jak nádechem neomarxismu, tak i novodobého destruktivního liberalismu. Do toho předseda Pirátů Bartoš volá po potřebě dokončit transformaci české společnosti do moderního západního stylu. A připustíme-li, že ten představují v USA progresivní Demokraté, v Evropě Zelení, v jejichž frakci v EP Piráti pracují, dále liberálové zastoupení především německou a francouzskou vládní koalicí, pak by snad byl lepší návrat k socialismu. O ten tu však pochopitelně nikdo nestojí.

15 zemí světa podepsalo novou Atlantickou obchodní smlouvu. Asijské ekonomické lídři tak posílili své postavení, přidala se například i Austrálie. Vznikla tak velmi silná skupina zemí, kde dojde k bezcelnímu obchodu a navázání nových vztahů. To vše v době, kdy Evropa a USA prochází společenskou, ekonomickou a politickou krizí. Ve Spojených státech se stále čeká na oficiální výsledek prezidentských voleb, který bude ještě pár týdnů nejistý. Trump postupně odhaluje špínu na rukou Demokratů a infekci v podobě Deep State. Pokud zvítězí, je to právě on, kdo může Spojené státy očistit. V Evropě tato naděje momentálně není. Stateční Maďaři a Poláci jsou osamoceni, naše kolaborantská vláda jim nepomůže a perspektiva, co by bylo, kdyby Andrej Babiš rezignoval na svou funkci, jsou snad ještě tragičtější, je-li to vůbec možné. SPD a Trikolora, jediné dva subjekty schopné zajistit restart, nemají dostatečnou podporu obyvatelstva. Pokud se nevzeprou nespokojení v Německu, ve Francii a Itálii, zůstane Evropa nadále v úpadku a dále tu povládnou diktátoři. Až tam jsme se po jedenatřiceti letech dopravovali.

Autor: Jindřich Kulhavý

Zdroj: <https://pravyprostor.cz>